

F. t. l. vedr. banker og sparekasser m.v.

ger på kreditinstitutter, som virker på medlemslandets område.

Hovedprincippet i kompetencefordelingen er, at hjemlandets tilsynsmyndigheder har ansvaret for tilsyn med kreditinstituttets soliditet, herunder især dets solvens, medens værtslandet bevarer kompetencen for så vidt angår likviditetstilsyn og pengepolitiske foranstaltninger. Tilsynet med markedsrisiko er delt mellem værtslandets og hjemlandets myndigheder. Værtslandets kompetence med hensyn til likviditet er dog begrænset ved kravet om, at tilsyn skal ske i samarbejde med hjemlandets tilsynsmyndigheder. Værtslandets kompetence på det pengepolitiske område er derimod alene begrænset af, at foranstaltninger ikke må være diskriminerende.

Til nr. 46

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet får bedre mulighed for at prioritere sine ressourcer. Tilsynet gives dermed mulighed for i højere grad at koncentrere sin indsats på de pengeinstitutter, hvis udvikling tilsiger dette. Dette kan være tilfældet for mindre solide pengeinstitutter samt pengeinstitutter, der er meget ekspansive.

Bank- og sparekasselovens øvrige bestemmelser sikrer, at tilsynet til stadighed kan følge udviklingen i alle pengeinstitutter.

Til nr. 47

Stk. 2 gennemfører 2. samordningsdirektiv, art. 15, og er en konsekvens af princippet om hjemlandskontrol. For at hjemlandets tilsynsmyndigheder kan udøve tilsyn, må de have adgang til at foretage undersøgelser på stedet i filialer af hjemlandets kreditinstitutter.

Stk. 2 hjemler derfor disse andre EF-landes tilsynsmyndigheder adgang til at indhente oplysninger og foretage inspektion her i landet i filialer af kreditinstitutter fra de pågældende lande. De andre EF-landes tilsynsmyndigheder skal alene give Finanstilsynet meddelelse om deres inspektion, før denne indledes.

De andre EF-landes tilsynsmyndigheder kan også anmode Finanstilsynet om at foretage kontrol i deres sted. Modtager Finanstilsynet en sådan anmodning, skal Finanstilsynet enten selv foretage inspektionen eller lade en revisor eller anden sagkyndig foretage den.

Ifølge stk. 3 kan Finanstilsynet ved en bilateral aftale overdrage tilsynet med et pengeinstituts solvens til den tilsynsmyndighed i det andet EF-land, der har meddelt tilladelse til at drive virksomhed til pengeinstituttets moderselskab, og som fører tilsyn med moderselskabet. Tilsynsmyndigheden i det andet EF-land påtager sig herved tilsynet med pengeinstitut-

datterselskabet, for så vidt angår solvensen. Bestemmelsen er en følge af solvensdirektivet, art. 3, stk. 6.

Til nr. 48 og 49

Den nugældende lovs § 50, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3-5, omhandler tavhedspligten for Finanstilsynets ansatte og andre, der handler på Finanstilsynets vegne. Disse bestemmelser foreslås ophævet og erstattet med § 50a, jf. bemærkningerne til nr. 50.

Til nr. 50

§ 50a gennemfører 2. samordningsdirektiv, art. 16, som vedrører tavhedspligt for Finanstilsynets ansatte og eksperter, der handler eller har handlet på Finanstilsynets vegne, samt disses adgang til at videregive oplysninger.

Princippet om hjemlandskontrol, hvor ansvaret for solvens udelukkende påhviler hjemlandets myndigheder, kræver af hensyn til en effektiv tilsynsfunktion en udvidet udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndighederne i henholdsvis værtsland og hjemland.

I stk. 1 fastsættes hovedreglen om, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til ikke at videregive fortrolige oplysninger til andre personer eller myndigheder.

I henhold til den nugældende lovs § 50, stk. 2, 1. pkt., er der mulighed for i særlige tilfælde at inddrage revisorer, eksperter eller anden fremmed bistand i tilsynets arbejde, hvorved disse får adgang til fortrolige oplysninger. Disse personer foreslås i stk. 1 omfattet af samme tavhedspligt som tilsynets ansatte. Stk. 1 svarer til den nugældende lovs § 50, stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, idet dog henvisningen til §§ 152 og 264b i borgerlig straffelov er ændret som følge af ændringerne i lov nr. 573 af 19. december 1985 om ændring af borgerlig straffelov.

Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om et pengeinstituts forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Oplysninger må dog videregives i summarisk eller samlet form, således at det enkelte institut eller dets kunder ikke kan identificeres.

Ifølge lovforslaget er hovedreglen, at fortrolige oplysninger kun må udleveres i de tilfælde, der eksplicit er fastsat i § 50a. Lovforslagets bestemmelser om tavhedspligt og adgangen til at videregive oplysninger indebærer således en skærpelse i forhold til forvaltningslovens generelle bestemmelser herom. Undtagelserne, jf. stk. 2, til hovedreglen om, at fortrolige oplysninger ikke må videregives, er følgende:

- 1) Tavhedspligten er ikke til hinder for, at Finanstilsynet videregiver oplysninger til politiet og anklagemyndigheden, i det omfang videregivelsen